

Metody pracy

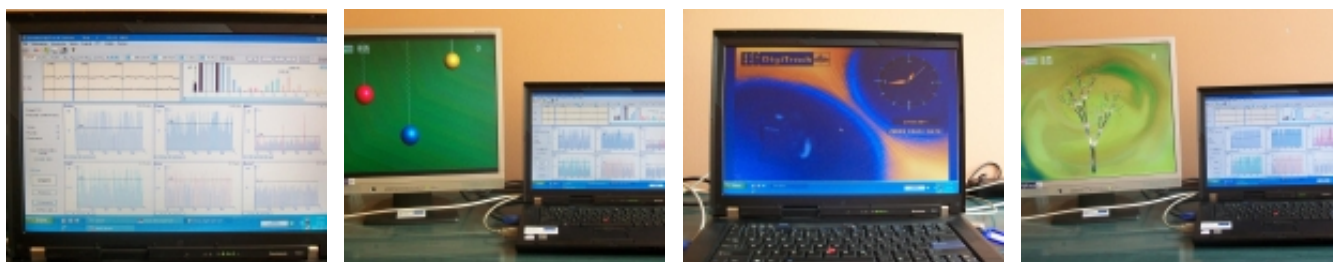
Symultaniczno-sekwencyjna metoda nauki czytania autorstwa Jagody Cieszyńskiej

Symultaniczno-sekwencyjna metoda nauki czytania autorstwa Jagody Cieszyńskiej, polega na nauce czytania sylabami. Metoda ta oparta jest na najnowszych badaniach neuropsychologicznych i wieloletnich doświadczeniach terapeutycznych i logopedycznych autorki. Jest zalecana dla dzieci z opóźnionym rozwojem mowy, zaburzeniami w komunikacji, autyzmem, zespołem Aspergera, alalią, opóźnieniem umysłowym, dysleksją i niedosłuchem.

EEG - Biofeedback

EEG - Biofeedback (neuroterapia) to rodzaj terapii, dzięki której pacjent, w sposób świadomy, uczy się zmieniać wzorzec wytwarzanych w mózgu fal, tak by mózg pracował wydajniej i szybciej. Sygnał EEG z jednego lub dwóch punktów na głowie jest przetwarzany na zrozumiałą dla pacjenta formę graficzną (wykresu, animacji bądź gry wideo, puzzli, filmu DVD) i jest odzwierciedleniem stanu umysłu pacjenta.

Dzięki temu sprzężeniu zwrotnemu, pacjent wie, kiedy np. jest skoncentrowany, a kiedy przestaje się koncentrować. Ponadto pacjent ma możliwość wglądu w to, co dzieje się w jego organizmie i uczenia się jak wpływać na jego stan. Metoda stosowana była początkowo przez NASA jako trening dla astronautów. Następnie wykorzystana w profesjonalnym treningu sportowców. Obecnie jest szeroko dostępna. Biofeedback opiera się na zależności między stanem umysłu (koncentracja, pobudzenie, relaks), a rodzajem fal wytwarzanych przez umysł.

Hallwick

Koncepcja pracy w wodzie z osobami niepełnosprawnymi, wspomagająca oswojenie się z wodą i naukę pływania. Pomoc instruktora i środowisko wodne umożliwia pływakom torowanie prawidłowych wzorców ruchu niemożliwych do wykonania na lądzie. Po początkowym przystosowaniu psychicznym

do wody poznają oni zasady kontroli równowagi, a następnie dochodzą do poziomu umożliwiającego zerwanie bezpośredniego kontaktu z instruktorem. Wtedy, często pierwszy raz w życiu, doświadczają niezależności i samodzielności ruchu. Ćwiczenia i zabawy w wodzie rozluźniają, odprężają uczą też kontroli oddechu.

Metoda Tomatisa (stymulacja audio-psycho-lingwistyczna)

Profesor Tomatis opracował metodę usprawniania czynnego słuchania. Podstawowym celem tej metody jest wspieranie funkcji słuchowej, dzięki czemu następuje poprawa koncentracji, jakości uczenia się oraz rozwijanie zdolności językowych i komunikacyjnych, a także zwiększanie kreatywności oraz poprawa zachowań społecznych. Terapia ta polega na słuchaniu odpowiednio przygotowanego materiału dźwiękowego przez specjalne słuchawki, gdzie dźwięki podawane są drogą powietrzną oraz kostną. Dźwięki te są odpowiednio filtrowane. Podczas treningu, który składa się z kilku faz, indywidualnie dobrany materiał dźwiękowy dociera do pacjenta

Metodę stosuje się u dzieci między innymi z:

- zaburzeniami mowy;
- zaburzeniami głosu;
- dysleksją;
- trudnościami szkolnymi;
- zaburzeniami koncentracji.

zobacz również: [prezentacja Tomatis](#)

Terapia behawioralna

Terapia behawioralna (Applied Behavior Analysis ABA) jest skuteczną metodą pracy z dzieckiem autystycznym. Opiera się na ogólnych prawach uczenia, a zwłaszcza na zasadzie warunkowania sprawczego.

Główne cele terapii behawioralnej:

- rozwijanie zachowań deficytowych
- redukcja zachowań niepożądanych
- generalizowanie i utrzymywanie efektów terapii w czasie.

Metoda Dobrego Startu

Założeniem Metody Dobrego Startu, opracowanej przez Martę Bogdanowicz, jest jednoczesne rozwijanie funkcji językowych, funkcji spostrzeżeniowych: wzrokowych, słuchowych, dotykowych, kinestetycznych (czucie ruchu) i motorycznych oraz współdziałanie między tymi funkcjami. Są to funkcje, które leżą u

podstaw złożonej nauki czytania i pisanie. (M. Bogdanowicz).

Programy Aktywności: „Świadomość Ciała, Kontakt i Komunikacja” — Marianny i Christophera Knillów

Programy Aktywności opierają się na poznawaniu przez dziecko różnych rodzajów aktywności, poprzez dostosowywanie swych ruchów (np. kołysanie, wymachiwanie rękoma, zginanie i rozprostowywanie rąk, pocieranie dłoni, zaciskanie i otwieranie dłoni, poruszanie palcami, klaskanie, głaskanie głowy, itd.) do melodyczno-rytmicznego akompaniamentu z płyty. Aktywność może być realizowana w różny sposób, w zależności od specyficznych potrzeb dziecka i jego możliwości ruchowych. M.Ch. Knill).

Pedagogika zabawy KLANZA

Efektom stosowania tej metody, jest wzmocnienie potencjału człowieka, wzbudzenie chęci do doskonalenia i zdobywania umiejętności. Celem pedagogiki zabawy jest dostarczenie prowadzącemu grupę rozmaitych pomysłów, umożliwiających mu świadomą, kreatywną, pobudzającą do twórczych rozwiązań pracę z uczestnikami grupy. Pedagogika zabawy wykorzystuje urozmaicone propozycje, które mogą ożywić tradycyjne nauczanie. (KLANZA)

Metoda ruchu rozwijającego Weroniki Sherbone

Metoda stworzona została przez Weronikę Sherborne, angielską nauczycielkę tańca i ruchu, w oparciu o wczesnodziecięce zabawy rodziców z dziećmi. Stosowana jest przede wszystkim w celu wspomagania rozwoju psychoruchowego dzieci oraz w terapii osób niepełnosprawnych intelektualnie i fizycznie. Główne założenia; rozwijanie za pomocą ruchu świadomości własnego ciała i otaczającej nas przestrzeni, usprawnianie ruchowe, dzielenie przestrzeni z innymi osobami oraz nawiązywanie bliskiego kontaktu za pomocą ruchu i dotyku. (M. Bogdanowicz).

Integracja Sensoryczna

To scalanie wrażeń zmysłowych - łączenie, selekcja, przetwarzanie bodźców zmysłowych wpływających do OUN przez układy zmysłów (wzrok, słuch, równowaga, czucie głębokie). Przetwarzanie informacji sensorycznej odbywa się na różnych poziomach układu nerwowego, a wynikiem scalania wrażeń zmysłowych jest określony rodzaj reakcji zwanej odpowiedzią adaptacyjną. Celem terapii jest prawidłowy odbiór i przetwarzanie bodźców zmysłowych, a co za tym idzie prawidłowa reakcja na nie. Najczęstszymi objawami dysfunkcji integracji sensorycznej są:

- nadpobudliwość psychoruchowa
- deficyty uwagi

- słaba organizacja zachowania
- opóźniony rozwój mowy
- słaba koordynacja
- sensoryzmy

[Do góry](#)